

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 28 JANUARI.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers heeft zich gisteren met het budget van binnenlandsche zaken bezig gehouden.

Met verrassing zal men vernemen, dat reeds de algemeene discussie, na eenige opmerkingen van verscheidene leden, is geëindigd.

Verscheidene leden hebben de gelegenheid te baat genomen, om het gouvernement eenige ambtenaren, in wien zij belang stellen, aan te bevelen. Zoo sprak men ter gunste van de professoren der Atheneums, die eene verhooging van jaarwedde verzoeken, van de provinciale ambtenaren, gemeente secretarissen en andere kleine ambtenaren.

Het gouvernement heeft, bij monde van de heer Delcour, met reden aan de leden verzocht om hunne vraag te verlagen tot op het oogblik, dat de Kamer het bijzonder ontwerp, dat haar voorgesteld is en strekt om de jaarwedden onder de 5000 francs te verhoogen, zal bespreken. Het is inderdaad billijk, dat zoo de Staat zich nieuwe opofferingen oplegt, er onderscheidene reeksen van ambtenaars erkend worden om er voordeel uit te trekken volgens hunne diensten en behoeften.

De bevelaart te Verviers is weer een oogenblik besproken. Het is de heer Ortmans-Hauzeur, die de discussie uitgelokt heeft, maar hij kwam er, gelijk de heer Van Humbeek, slecht van af. De heeren Malou en Dumortier hebben hem den mond gestopt, met deze groote betooging het karakter te geven, welke zij wezenlijk gehad heeft.

In de discussie heeft de heer Delcour eenige inlichtingen gegeven over de studie der Vlaamsche taal. Wij verplichten (zegt de minister) de Waalsche leerlingen onzer athenea om het Vlaamsch te bestudeeren, hetgeen hun den sleutel geeft voor het Duitsch en Engelsch.

De heer Dumortier sprak ook over de beoefening der Vlaamsche taal in de Waalsche provincien; hij noodigde het gouvernement uit, de grondige studie dezer taal aan te bevelen, evenals er gedaan wordt voor het Duitsch.

De heer Minister van binnenlandsche zaken heeft een wetsontwerp neergelegd, strekkende om den invoer der Amerikaanse aardappelen te verbieden. Op dit oogenblik heerscht er onder de aardappelen van Amerika eene groote plaag. Zij worden verteerd door wormen. Indien zij hier moesten ingevoerd worden, zouden er schrikkelijke gevolgen kunnen uit ontstaan voor de voeding des volks. Men zal het eens zijn, om den heer Minister voor zijn vooruitzicht lof toe te zwaaien.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 235 hoornbeesten, 59 kalveren, 42 schapen, 174 vette varkens en 710 magere varkens.

BINNENLAND.

Op den steenweg van Etterbeek, grondgebied van Brussel, heeft een jonge coiffeur, die sedert eenigen tijd betrekkingen had met een meisje van zijnen ouderdom, op dezer herhaaldelijk uitgedrukt besluit om met hem af te breken, dit meisje, gisteren morgend met eene messteek schier het hoofd afgesneden terwijl zij aardappelen zat te schellen.

Bijna onmiddellijk aangehouden, bekende hij zijne misdaad.

Ziehier eenige bijzonderheden over deze schrikkelijke misdaad:

De moordenaar is geen coiffeurjongen, maar een werkmans aan de Luxemburgstation, bijgenaamd Krollé. Zijn eigenlijke naam is Jacob Peeters. Hij is 23 jaar oud en te Scherpenheuvel geboren. Zijn slachtoffer, Helena van Waeyenbergh, was maar 17 jaar oud. Zij was zeer schoon en deed het huishouden harer ouders, bij wie Peeters sedert de maand juni zijne kosten kocht. Hij werd weldra smoorlijk verliefd op het meisje en verklaarde haar zijne liefde. Hij werd afgewezen, en werd er zoo woedend over, dat hij zegde: als gij aan mij niet behoort, zult ge aan niemand anders behooren.

Zondag, daags voor de misdaad, had hij eene nieuwe uitlegging met haar, en men was gedwongen hem het mes uit de hand te rukken, waarmede hij haar bedreigde. Dit mes, welk hij pas gekocht had, was niet min dan 40 centimeters lang. Met dit schrikkelijk wapen bracht hij het meisje de vreeslijke wonde toe, die haar op den slag doodde. Na zijne daad vluchtte hij van het toneel der moord weg, doch werd spoedig aangehouden. Hij heeft volledige bekentnissen gedaan.

— Men schrijft uit Verviers:

Ziehier de geschiedenis van eenen koek en eenen ring, welke te Verviers heeft plaats gehad, en waarvan men ons de echtheid waarborgt.

In de Spoorstraat bestaat er eene taartjes bakkerij, gehouden door den genaamden P.... en waar men bijzonder de zoogezegde koeken van Verviers verkoopt. Zoo als men weet, heeft men te Brussel reeds zoo dikwijls pogingen aangewend om deze koeken te fabrikeren, maar men is er nooit in kunnen gelukken hun den smaak te geven welke de roem uitmaakt van de taartjesbakkers van Verviers.

Men moet weten dat de patroon van het etablissement een ring bezit of hever bezat, welke, wel is waar, niet veel waard was, waaraan hij zooveel hield als aan zijn leven. Deze ring was een familiegedenkstuk, welk, van vader tot zoon, sedert twee honderd jaren, was overgemaakt.

Over acht dagen, bemerkte onze bakker dat zijn ring verdwenen was. Den dag van voren had hij hem nog aan den vinger. Hij was niet uit geweest. De ring moet zich dus in huis bevinden.

Men had schoon te zoeken, alles het onderste boven te zetten van den kelder tot den zolder: de ongelukkig ring werd niet terug gevonden.

De droefheid van den patroon was niet te stillen. Was de ring verloren of gestolen? Dit vroeg hij zich duizend malen af, doch hij gelukte niet de kwestie op te lossen. Een oogenblik dacht hij er aan de politie te gaan verwittigen; doch daar er geen sporen bestonden, dat 't verdwijnen van den ring het gevolg kon zijn van eenen diefstal, zag hij van dit voornemen af.

Hij besloot te wachten, hopende dat hij misschien den eenen of anderen dag zou ingelukken het geheim van het raadsel op te lossen. Hij kon niet beter doen, en men gaat er over oordeelen.

Nauwelijks waren er drie dagen verlopen sedert de noodlottige gebeurtenis. Op zekeren morgen dat P.... heel bedroefd en somber bezig was met zijne koeken voor het raam te plaatsen, kwam een jong meisje den winkel binnen, en vroeg lachende aan P.... of hij de gewoonte had surprisen in zijne koeken te doen.

P.... dacht dat het jonge meisje hem voor den aap kwam houden. Hij bezag haar schuins maar oordeelde het zeer betamelijk haar te vragen wat zij wilde zeggen.

Voor alle antwoord trok het jonge meisje eenen ring uit haren zak, en bood hem den heer P.... aan. Zijne verbazing was zoodanig groot, dat hij in eene zenuwcrisis verviel en zich aan zijnen toeg moest vasthouden.

Men kan gelukkiglijk begrijpen wat er gebeurd is. Terwijl P.... zijnen deeg aan 't kneden was, had hij vergeten zijnen ring af te doen, en deze werd door het jonge meisje teruggevonden in eenen koek, welke zij bij hem gekocht had.

De vreugde van den taartjesbakker was onbeschrijflijk. Hij zond aan het jonge meisje eenen monsterboek, waarin hij in suikere letters de volgende letters goot: « Aan mej. E.... Een dankbaar bakkerbakker.

— Er is een belangrijke diefstal gepleegd ten nadeele van het huis Van Gend en Cie, Eiermarkt te Antwerpen. Twee jonge klerken, de genamden D., 21 jaren en A. 19 jaren oud, zijn verdwenen met den inhoud der kas, en verscheidene sommen geld die hun verleden zaterdag waren toevertrouwd om te verzenden. De zaak wordt streng onderzocht. Men schat het beloop der verdwenen gelden op meer dan 20,000 fr. Enkel eenige centiemen en een photographisch vrouwenportret hebben de jongens laten liggen.

Men is tot nu toe zonder nieuws, aangaande de twee jonge klerken van het huis Van Gend & Cie, die sedert zondag nacht met den inhoud der kas verdwenen zijn. Reeds sedert verscheidene weken had men opgemerkt, dat er iets aan de twee knapen haperde. Zij kregen soms bezoeken van *mamezelkens*, vergaten zich in wallebakkerijen enz. De jongste, A.... genaamd, die vroeger werkzaam en oppassend was, werd eensklaps hoovertijd en verwaand, liet zich dagelijks het haar in krullen zetten, kleedde zich als een modejonker en scheen ten volle voldaan over zijn persoonlijk. Wat D.... betreft, dit is een doortrapte schelm. Hij had reeds voor den diefstal bij MM. Van Gend en Cie voor gerechtelijke vervolging te vreezen. Eenige dagen voor hunne vlucht hebben de twee sinjers elk een revolver gekocht. Zij zijn vertrokken zonder hun logist en kostgeld te betalen. A.... is de zoon van een braaf en oppassend man, die meer dan twintig jaar bij Van Gend en Cie, in dienst is.

— De verledene week had vrouw Oscar Hubert, te Surice (Dinant), in eenen hoek harer keuken eenen grooten ketel met kokende water gesteld. Het oudste kind, een schoone knaap van ongeveer twee jaar, viel er in. Op zijne kreten snelde de moeder toe, haalde het kind uit het kokende sop, maar het was zoo erg verbrand dat het des andere-daags bezweek, na de hevigste pijnen geleden te hebben.

— Er is vroeger eene nieuwe baan gelegd onder Laroche, in Luxemburg. Deze nieuwe weg, naar het benedengedeelte van den berg, loopt nevens den ouden, die er om zoo te zeggen boven hangt. Zondag morgend laatst ontstond er eene scheur in den talus van den ouden weg, en des andere-dags gebeurde er eene groote instorting, ter plaatse gezegd Dico, op ongeveer eenen halven kilometer van de stad; ten minste 200,000 kubiekmeters aarde en steenen vielen van den berg en versperden de baan van Melreux. Sedert maandag arbeiden 300 werklieden om de aarde en de steenen weg te ruimen, en er zal nog acht dagen noodig zijn alvorens de baan vrij is.

— Men meldt uit Minderhout:

Op 21 dezer, ten 7 uur 's avonds, is er brand ontstaan op het gehucht Halle. Een gebouw, toebehoorende aan den heer Rolin Jacquemyns, eigenaar, en bewoond door J.-B. van Aelst, daglooner en H. van Kolster, is gedeeltelijk de prooi der vlammen geworden. De schade wordt op 2000 fr. geschat. Er is niets verzeerd.

— In 1874 hebben er te Londen 1575 branden plaats gehad, waarvan 154 zeer groote schade veroorzaakten; de overige hadden weinig schade ten gevolge. Bij 73 branden bestond levensgevaar en bij 19 verloren personen het leven.

BUITENLAND.

Frankrijk.

HET PEERD VAN DEN DOKTOR.

De *Mémorial des Pyrénées*, deelt het volgende zonderling feit mee: Op Kersdag staken de inwoners van het gehucht Ustaritz nieuwsgierig de hoofden bijeen om getuige te zijn van een verbazend schouwspel. Het peerd van doktor D. was een klient van zijnen meester gaan bezoeken en keerde niet terug.

Den avond te voren werd de doctor bij eenen zieke geroepen; hij liet zijn peerd aan de deur staan, zonder de voorzorg te nemen het dier vast te binden. Het peerd zag de deur openstaan, trad het huis binnen en waagde het den trap op te klimmen. Algemeen was de verbazing, toen men het peerd de kamer van den zieke zag binnen komen. De verlegenheid om het dier te doen verlaten was nog grooter. Verscheidene malen leide men het beest tot aan den trap, doch telkens deinsde het verschrikt terug en men vond zich gedwongen het peerd den ganschen nacht bij den zieke te laten.

's Anderendaags, na vruchteloos alle middelen beproefd te hebben, deed men een venster uitbreken, het gat in den muur vergrooten en eene plank brug van de eerste verdieping naar de straat leggen. Langs dien weg kwam eindelijk het peerd van den doktor statig naar buiten.

Duitschland.

Betreffende de aankomst van den afgezetten bisschop van Paderborn, Mgr. Martin, te Wezel, alwaar hij is geïnterneerd, wordt in de *National Zeitung* het volgende medegedeeld. De *gansche politiemacht der stad*, van den landraad tot den agent, was op het station van den spoorweg aanwezig. Niettemin werd de bisschop niet naar het voor hem bestemde verblijf overgebracht, maar begaf zich naar de particuliere woning van een bekende te Wezel; hij vertrok derwaarts met een rijtuig, dat aan het station van den spoorweg op hem stond te wachten.

Naar het bleek, waren de toebereidselen, benodigd tot het inrichten zijner nieuwe woning, niet afgevoerd, dewijl men niet tijdig genoeg de vereischte instructiën aan de betrokken autoriteiten had toegezonden; het gevolg daarvan was, dat men de drie kamers, bestemd ter bewoning voor den bisschop, niet in gereedheid had gebracht, maar daaraan werkzaam was.

De *Noordd. Alg. Zeitung* bericht, dat de bisschop per rijtuig van het station naar de woning van den commandant der vesting, den generaal majoor van Zedwitz, is overgebracht. De voor hem bestemde woning, ligt binnen de citadel en deze zal weldra door hem worden betrokken.

PAPIEREN KLEËREN.

De fabriek van papieren kleëren die te Leipzig werd opgericht in 1870 is een der grootste in Duitschland. Zij levert nu kragen, manchetten en halfhemden op maat. Dagelijks kan zij 400,000 kragen en halshoorden, 100,000 manchetten en 50,000 halfhemden afleveren. Aan 150 vrouwen en 50 mannen verschaft zij werk; een stoommachine drijft de verschillende werktuigen, waarop in 1875 ongeveer 350,000 kilo carton werd verwerkt, waaruit 25,000 kragen, en 5,000,000 manchetten en halfhemden werden verkregen. De verzending der papieren artikelen geschiedt naar alle landen, zelfs naar Japan en Zuid-Amerika. De nijverheid van papieren kleedingstukken is uit Amerika afkomstig: Salomon Sally Gray richtte in 1857 de eerste fabriek daarvoor in Boston op. De Gray's hoorden behooren nog tot de beste soorten. Men berekent, dat in Amerika jaarlijks 450,000,000 hoordjes en kragen, Engeland 200,000,000 in Frankrijk 100,000,000 in Duitschland slechts 50,000,000 stuks per jaar wordt verbruikt. Het verbruik neemt echter meer en meer toe, omdat niet alleen de zuinigheid, maar vooral de nethed ze aanbeveelt.

Spanje.

CARLISTISCHE BRIEVEN.

Onder dagteekening, 25 januari wordt ons uit Spanje geschreven, dat de drukpers welke don Carlos vijandig is, dagelijks eenige uitvinding doet, zoals eene overwinning der Alfonsisten ten nadeele der Carlisten, enz.

Vergeefs is het die uitvindingen te logenstraffen, niets weêrhoude haar, zij herbegint den volgenden dag, zonder te denken dat hare lezers wel eens zouden kunnen vragen:

« Indien toch de verliezen der Carlisten zoo groot zijn, waarom aarzelen dan 100,000 vroegere republiekeinsche soldaten, sedert drie maanden de linie van Carrascal aan te randen en is sedert 45 dagen de aanval op Hermani niet hernomen? »

Het is valsch dat de bisschop van Seo de Urgel er aan denkt don Alfonso te erkennen, zoowel als het gelogen is dat 47 carlistische officiers, waaronder 48 der artillerie, het *inàulto* te Bayonne hebben ingeroepen.

Het is onwaar dat generaal Villegas, de carlistische generaal Beriz, nabij Balmaseda verslagen heeft en het is even leugenachtig dat de fameuze

generaal Martinez Campos de vereenigde troepen van Saballs en Miret heeft op de vlucht gedreven.

Maar wat naam dient er gegeven te worden aan de tijding die gisteren door de *Liberté* van Parijs is medegedeeld, nopens een aanstaande *convento* en het besluit van don Carlos om uit de handen van zijn jongen neef een pensioen te ontvangen? Wat naam geven aan het gerucht, dat don Carlos zou afzien van de jaarlijk reusachtige worsteling welke hij sedert 19 maanden persoonlijk aanvoert?

De trouw van het carlistisch leger is spreekwoordelijk geworden.

Wij hebben niets aan te stippen dan overwinningen, wat of ook de alfonsistische drukpers mag razen, zoowel te Ramalis, nabij Santander, als te Granelers, van waar generaal Tristany op dit oogenblik Barcelona, de hoofdstad van Catalonië, bedreigt.

Engeland.

Te Londen wordt door de goochelaars Maskelyne en Clarke een automaat-kaartspeler tentoongesteld, die volgens de *Times* alle vroegere automaten overtreft. Het beeld is zoo klein, dat zelf geen dwerg er in kan verborgen zijn, nog minder dan een man zonder beenen, zoals bij de beroemde automaat-schaakspeler, die in het begin dezer eeuw Europa verbaasde, het geval was. Het nieuwe mechanische mensch is nog volkomener dan de automaat-fluitspeler van het jaar 1758, die slechts zekere *airs* kon spelen op een gewone dwarsluit. De mechanische kaartspeler toch speelt *whist* met iedereen, en nog al redelijk, want het moeten al zeer goede spelers zijn (bij *whist* behooren minstens drie personen) als de automaat verliest. De zielooze man telt op, trekt af, deelt en vermenigvuldigt, en maakt menig rekenaar beschaamd.

Politiek overzicht.

Don Alfonso is verzoeningsgezind tegenover de levigste vijanden zijner moeder. Maarschalk Serrano wordt eerstdaags te Madrid verwacht, misschien is hij reeds daar aangekomen; don Alfonso heeft aan maarschalk Espartero geschreven, dat hem geene gelukwensching meer genoeven kon doen dan de zijne, enz. Een nogtans zijn Serrano en Espartero de twee overlevenden van het driemanschap, waaraan Spanje zijnen tegenwoordigen toestand te danken heeft, en door het welk koningin Izabella haren troon, *habe er*, kortom alles verloren!...

Wat men al doen moet, als men « liberale » koning wil zijn!...

Bij de intrede van prins Alfons in de provincien der Carlisten, heeft hij getracht het volk door eene proclamatie, waarvan wij de belangrijkste deelen kennen, tot zich te trekken:

« In mijn vaderland terugkeerende, (zegt de prins) verlang ik vurig den vrede. Ik ben op den troon geklommen zonder bloedvergieten, zooals ik het wensch. Indien gij mij den grond betwist, het zal mij pijnlijk vallen te moeten strijden. Indien gij voor het geloof strijdt, weet, dat ik de vertegenwoordiger van het dynastisch geloof ben, aan hetwelk uwe ouders getrouwheid gezwooren hebben. Indien gij voor het katholiek geloof vecht, ben ik dan geen katholieke koning? Ik zal de onrechtvaardigheden, jegens de Kerk begaan, herstellen. Ik ben en zal een constitutionnele koning zijn. Legt de wapens neer, en gij zult overal den voorspoed zien herleven. Gij zult vrijheden hebben, gelijk gij in de laatste jaren der regering van mijne moeder hadt.

Vooraleer den slag te beginnen, bied ik u den vrede aan; luistert na de vriendschap van uwen koning. »

De Nationale Vergadering van Versailles heeft gisteren het deel der constitutionnele wetten, betrekkelijk de tweede Kamer, begonnen.

Men herinnert zich, dat het ministerie zijn ontslag gegeven heeft (door maarschalk Mac-Mahon nog niet aangenomen), omdat het van de Vergadering in discussie over het ontwerp over den Senaat voor deze betrekkelijk de inrichting en de overdracht van de macht des voorzitters, niet kon bekomen.

Of dit ontslag ooit verzevenlijkt wordt, valt te betwijfelen; wat er ook van zij, de Vergadering, te werk gaande voor den Senaat als voor de constitutionnele wetten, heeft met eene bijna gelijke meerderheid, 312 stemmen tegen 188, den grond der discussie, in eene tweede lezing, verzonden.

Herinneren wij, hoe de Senaat, over welks bestaan men heeft gesproken, zou samengesteld zijn.

Hij zou uit 500 leden bestaan: 150 onafzetbare senatoren, door de uitvoerende macht benoemd; 150 toebehoorende aan bevoorrechte categorieën of door een bijzonder kiescollege benoemd.

Deze zonden voor negen jaren benoemd worden, maar een derde zou elk jaar aan herkiezing onderworpen zijn.

De Senaat zou met de lage Kamer het initiatief en de samenstelling der wetten deelen; in overstemming met den voorzitter, zou hij tot de ontbinding enz. mogen beslissen.

Maar dit onderzoek heeft voor het oogenblik weinig belang, mits alles doet voorzien, dat de constitutionnele wetten, in het geheel verworpen, in hunnen val de wet op den Senaat zullen medeslepen.